

สรุป

การที่จะรักษาและปริมาณของเงินตราต่างประเทศไว้ใหม่คงนั้นนับว่าเป็นสิ่งจำเป็น
 ประเทศต่าง ๆ ได้มีวิธีการในการควบคุมเงินตราต่างประเทศในแบบและลักษณะต่าง ๆ กับ บาง
 ประเทศก็มีการควบคุมอย่างเข้มงวดกวดขัน บางประเทศก็ควบคุมอย่างผ่อนคลายน วิวัฒนาการของ
 การควบคุมเงินตราต่างประเทศได้มีมาเป็นเวลานานแล้ว ซึ่งมีทั้งการควบคุมโดยทางอ้อม ควบคุม
 การตั้งกองทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเป็นการปล่อยให้ตราแลกเปลี่ยนเป็นไปโดยเสรี แต่เจ้า
 หนาท่าจะแทรกแซงโดยการซื้อหรือขายเงินตราครั้งละมาก ๆ เพื่อให้การซื้อและขายนั้น มีอิทธิพล
 ทำให้ตราแลกเปลี่ยนเปลี่ยนแปลงไปตามอัตราที่ต้องการชั่วคราว แต่การดำเนินงานเช่นนี้จะสำเร็จได้
 อย่างน้อยก็ต่อเมื่อกองทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนมีเงินตราต่างประเทศ และเงินของประเทศ
 มากพอสมควร ส่วนการควบคุมทางตรง เป็นการบังคับประชาชนในประเทศด้วยการควบคุมทาง
 คานการนำเข้าและส่งออกซึ่งเงินตราต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นทางการส่งสินค้าออกไป
 ขายต่างประเทศ และการสั่งซื้อสินค้าเข้าประเทศ ตลอดจนการเคลื่อนย้ายเงินทุนและอื่น ๆ เป็น
 ตนกว่า ผู้ที่ทำการสั่งซื้อสินค้าหรือบริการจากต่างประเทศซึ่งจะต้องชำระค่าสินค้าและบริการเป็น
 เงินตราต่างประเทศ ก็จะต้องนำเงินตราไปแลกซื้อเงินตราต่างประเทศจากเจ้าหน้าที่ควบคุมอัตรา
 แลกเปลี่ยนตามที่ทางราชการได้กำหนดไว้ ในทำนองเดียวกันทางการส่งสินค้าหรือบริการออกไป
 ขายต่างประเทศ เงินตราต่างประเทศที่ได้รับชำระ เป็นค่าสินค้าหรือบริการนั้นจะต้องนำมาขาย
 ให้แก่ทางการในอัตราที่ได้กำหนดไว้ เช่นเดียวกัน หรือควบคุมด้วยการจำกัดจำนวนเงินของผู้เดิน
 ทางเข้าและออกนอกประเทศว่าจะต้องไม่เกินกว่าที่ทางการได้กำหนดไว้ ดังนี้ เป็นต้น

การควบคุมเงินตราต่างประเทศนี้ จะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับ
 ประชาชนในประเทศว่าจะให้ความร่วมมือหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด ตลอดจนขึ้นอยู่กับ
 กฎหมายว่าที่ควบคุมหรือไม่ เจ้าหน้าที่มีความสามารถและความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่เพียงใด

การควบคุมเงินตราต่างประเทศของไทยภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ได้อาศัยหลัก
 การควบคุมทั้งทางตรงและทางอ้อมดังกล่าว แต่ก่อนที่จะสรุปเรื่องการควบคุมเงินตราต่างประเทศ

ของไทยนั้น ขอล่าวดึงลักษณะและปัญหาการค้าของไทยกับต่างประเทศเล็กน้อย

ลักษณะการค้าของไทยกับต่างประเทศนั้น สืบเนื่องมาจากการที่ประเทศไทยอยู่ในประเทศและภูมิภาคที่เหมาะแก่การเพาะปลูก อาทิเช่น มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน พืชใบกึ่งเขตร้อน มีฝนตกชุกเกือบตลอดปี ดังนั้นสินค้าออกของไทยจึงมาจากพืชผลทางการเกษตรกรรมเสียเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ก็มีผลิตผลจากเหมืองแร่บางเล็กน้อย

สินค้าออกที่สำคัญและขนหน้าขนสำคัญของไทย คือ ข้าว ไม้สัก ยางพารา ข้าวโพคร์ ผัสดำ ฝ้าย ปอ มันสำปะหลัง ถั่วต่าง ๆ ฯลฯ ซึ่งล้วนแต่เป็นพืชผลทางการเกษตรกรรมทั้งสิ้น ส่วนแร่ต่าง ๆ ก็ได้แก่แร่ดีบุก วุลแฟรม พลวง ตะกั่ว และแร่อื่น ๆ อีกบ้างเล็กน้อย

ประเทศไทยเคยส่งสินค้าเหล่านี้ออกไปขายยังตลาดโลก เพื่อเป็นการแสวงหาเงินตราต่างประเทศ ปัจจุบันนี้รายได้ของรัฐบาลมีแนวโน้มไปในทางเพิ่มขึ้น ประเทศไทยสามารถส่งสินค้าออกได้มากขึ้น ผลิตผลภายในประเทศเพิ่มขึ้น แต่เนื่องจากการเพิ่มของประชากรอย่างรวดเร็ว การเพิ่มผลิตผลทำได้น้อยเพราะเป็นประเทศกสิกรรม ทำให้สินค้าที่เคยส่งไปขายต่างประเทศมีปริมาณลดลงไป ประกอบกับสินค้าทางการเกษตรกรรมและเหมืองแร่เหล่านี้มักจะมีระดับราคา ความต้องการของตลาด รวมทั้งผลิตที่ได้ไม่แน่นอนเพราะต้องพึ่งธรรมชาติ ในขณะที่เกี่ยวกับประเทศไทยกำลังมีความต้องการสินค้าเข้าสูงมาก ทั้งสินค้าประเภทหิน คุปโลก บริโภค และอื่น ๆ เนื่องจากกำลังอยู่ในระยะพัฒนาการเศรษฐกิจ จำเป็นที่จะต้องพึ่งสินค้าประเภทหิน และอื่น ๆ จากต่างประเทศ ดังนั้นในระยะหลัง ๆ นี้ประเทศไทยจึงตกอยู่ในฐานะประเทศผู้ซื้อ มากกว่าที่จะเป็นประเทศผู้ขาย อย่างไรก็ตามสินค้าออกของไทยในปัจจุบันสามารถที่จะกระจายประเภท (diversified) ได้มากขึ้นกว่าแต่ก่อน แต่เนื่องจาก unit price ที่ได้มานั้น ลดน้อยลงไปกว่าเดิม จึงทำให้มีรายรับเข้าประเทศไม่พอกับรายจ่ายซึ่งซื้อสินค้าเข้า

เป้าหมายของการพัฒนาการเศรษฐกิจที่สำคัญประการหนึ่ง คือการรักษาเสถียรภาพทางการเงิน การค้า และเศรษฐกิจ ประกอบกับประเทศไทยจำเป็นต้องคิดค่าขายกับต่างประเทศ จึงควรที่จะต้องรักษาฐานะเงินบาทให้มีเสถียรภาพพอสมควร การที่จะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้จำเป็นต้องอาศัยการควบคุมเงินตราต่างประเทศประกอบด้วย

ในระยะหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ผลจากการที่ไทยเข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับญี่ปุ่น ซึ่งเป็นฝ่ายแพ้สงครามนั้น ทำให้ไทยต้องยอมรับข้อผูกพันต่าง ๆ ที่ฝ่ายพันธมิตร เป็นผู้เสนอ เป็นต้นว่า จะต้องคืนบรรดาทรัพย์สิน สิทธิ และผลประโยชน์ต่าง ๆ ต้องชดเชยค่าเสียหายในระ

หว่างสงคราม กองสงฆ์ไทยโดยไมคิกมูลคา ตลอดจนห้ามการชุกคลอง เขื่อนมหาสมุทรแปซิฟิก (คอคอดกระ) เหล่านี้เป็นต้น อีกประการหนึ่งในระยะสงครามนั้นไทยต้องรับภาระค่าใช้จ่ายของทหารญี่ปุ่นที่ประจำอยู่ในประเทศไทย สินคาที่เกยท่ารายได้ให้ไทย คือ ข้าว ก็ต้องถูกขายให้ญี่ปุ่นเป็นเงินเยน ทั้งนี้หลังสงครามจึงทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อและขาดแคลนเงินตราต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินดอลลาร์ ส.ร.ด. และเงินปอนด์สเตอร์ลิง การควบคุมเงินตราต่างประเทศของไทยในระยะหลังสงครามใหม่ ๆ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะรวบรวมเงินตราต่างประเทศไว้ในแหล่งกลาง ป้องกันการส่งเงินทุนหนีออกนอกประเทศ และเพื่อรักษาค่าภายนอกแห่งเงินบาทไว้ในนั้นซึ่งมีวิธีการควบคุมสรุปได้ดังนี้

การควบคุมทางด้านปริมาณเงินตรา ได้แบ่งเป็นทางด้านการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร และทางด้านการนำเงินตราออกนอกราชอาณาจักร

สำหรับทางด้านการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรนั้น ใค้ายพระราชนิพนธ์ว่าด้วยการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2482 เป็นหลัก มีสาระสำคัญคือ ห้ามมิให้ผู้นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร นอกจากจะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง สำหรับผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรมีเงินตราต่างประเทศเข้ามาพร้อมกับตนเพื่อใช้เองเป็นจำนวนพอสมควร แต่ต้องไม่เกินกว่าที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดดังนี้ คือ

ธนาคารพาณิชย์แต่ละธนาคาร (ไม่รวมสาขา) นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรได้เป็นมูลค่าที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเห็นสมควร ในชั้นแรกได้กำหนดไว้ไม่เกินเดือนละ 9,800 ดอลลาร์ ส.ร.ด. หรือ 3,500 ปอนด์สเตอร์ลิง ต่อมาจำนวนเงินได้เปลี่ยนแปลงโดยกำหนดไม่เกินเดือนละ 10,000 ดอลลาร์ ส.ร.ด.

สำหรับผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ครั้งแรกกำหนดว่าจะนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาพร้อมกับตนเพื่อใช้เองได้ไม่เกินคนละ 500 ดอลลาร์ ส.ร.ด. หรือ 180 ปอนด์สเตอร์ลิง ในปี พ.ศ. 2509 กำหนดใหม่ไม่เกินคนละ 560 ดอลลาร์ ส.ร.ด. หรือ 200 ปอนด์สเตอร์ลิง ในปี พ.ศ. 2511 กำหนดให้นำเข้าได้ไม่เกินคนละ 600 ดอลลาร์ ส.ร.ด.

หากเป็นการเดินทางเข้ามาเป็นครอบครัวโดยให้หนังสือเดินทางฉบับเดียว อนุญาตให้นำเข้าได้ไม่เกิน 1,000 ดอลลาร์ ส.ร.ด. หรือ 300 ปอนด์สเตอร์ลิง ปี พ.ศ. 2509 ได้กำหนดใหม่ให้นำเข้าได้ไม่เกิน 1,120 ดอลลาร์ ส.ร.ด. หรือ 400 ปอนด์สเตอร์ลิง ในปี

พ.ศ.2511 กำหนดให้นำเข้าได้ไม่เกิน 1,200 คอสดาร์ ส.ร.อ.

การนำเขาทางไปรษณีย์ กำหนดความจุกลที่มีไซนาคาร์พาดิธนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรได้เป็นมูลค่าไม่เกินครั้งละ 280 คอสดาร์ ส.ร.อ. หรือ 100 ปอนด์สเตอร์ลิง ในปี พ.ศ.2507 กำหนดให้นำเข้าได้ไม่เกินครั้งละ 2,000 บาท และในปี พ.ศ.-

2511 กำหนดให้นำเข้าได้ไม่เกินครั้งละ 300 คอสดาร์ ส.ร.อ.

การนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร เกินกว่าจำนวนที่ได้กำหนดไว้ จะของขออนุญาตกรมศุลกากรกระทรวงการคลัง โดยต้องแจ้งชนิด จำนวน กำหนดเวลา และที่ที่จะนำเขา

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาตรวจปล่อย คือ พนักงานศุลกากร โดยจะพิจารณาว่าจำนวนเงินที่นำเขามานั้นเกินกว่าที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ หากเกินกำหนดเจ้าหน้าที่ก็จะพิจารณาอีกว่ามีใบอนุญาตหรือไม่ หากมีใบอนุญาตถูกต้อง เจ้าหน้าที่จะตรวจปล่อยไป แต่หาเห็นว่าไม่ถูกต้องหรือไม่มีใบอนุญาตในกรณีจำนวนเงินเกินกำหนด เจ้าหน้าที่จะกักเงินจำนวนนั้นไว้ก่อนจนกว่าจะได้ดำเนินการถูกต้อง เช่น จนกว่าจะมีใบอนุญาต ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรจึงมีหน้าที่จะต้องแจ้งจำนวนเงินตราที่นำเขาต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรด้วยความสัตย์จริง หากมีการปิดบังซ่อนเร้นหรือแจ้งเท็จแล้ว ถือว่ามีความผิดตามกฎหมายโดยพิจารณาครั้งนี้ คือ ในกรณีเห็นชัดแจ้งว่านำเงินตราต่างประเทศเข้ามาเกินกำหนดโดยไม่มีใบอนุญาตก็จะยึดของกลางไว้แล้วเปรียบเทียบปรับไม่ต่ำกว่าราคาของกลาง หรือฟ้องศาล แต่โดยทั่ว ๆ ไปหากเป็นความผิดครั้งแรกเจ้าหน้าที่จะเปรียบเทียบปรับแต่เพียงอย่างเดียว

ต่อมาในเดือนมิถุนายน พ.ศ.2511 ได้มีการออกพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ.2482 พ.ศ.2511 ดังนั้นในการเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรในปัจจุบัน ผู้เดินทางสามารถที่จะนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาได้โดยไม่จำกัดจำนวนตั้งแต่ก่อน เหตุผลของการที่โดยยกเลิกพระราชบัญญัตินี้ก็เนื่องจากว่า ขณะนี้รัฐบาลกำลังส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่จะเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรจึงได้ยกเลิกการควบคุม ประกอบกับพระราชบัญญัตินี้ใช้มานานเกือบ 30 ปีแล้ว จึงควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับกาลสมัย ปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิกของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ 113 ประเทศ ต่างก็ยกเลิกการควบคุมไปหมดแล้ว คงเหลือแต่ประเทศไทยเพียงประเทศเดียวเท่านั้น กระทรวงการคลังจึงได้ยกเลิกการควบคุมดังกล่าวเสีย

สำหรับด้านการนำเงินตราออกนอกราชอาณาจักรโดยอาศัยหลักตามพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พ.ศ. 2485 เป็นหลัก โดยมีสาระสำคัญของการควบคุมดังนี้ ผู้ที่จะเดินทางไปต่างประเทศ หรือผู้เดินทางผ่าน จะนำเงินตราออกนอกราชอาณาจักรได้เป็นจำนวนไม่เกินกว่าที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดไว้ดังนี้

ผู้เดินทางไปต่างประเทศ จะนำเงินตราไปกับตนในขณะที่เดินทางออกนอกประเทศเป็นจำนวนไม่เกิน 500 บาท หรือในกรณีครอบครัวเดินทางโดยใช้หนังสือเดินทางฉบับเดียวไม่เกิน 1,000 บาท

ถ้าจะนำปัจจัยขำระเงินตราต่างประเทศไปกับตน จะต้องมีมูลค่าไม่เกิน 140 ดอลลาร์ ส.ร.อ. หรือ 50 ปอนด์สเตอร์ลิง ในกรณีครอบครัวเดินทางโดยใช้หนังสือเดินทางฉบับเดียวมีมูลค่าไม่เกิน 280 ดอลลาร์ ส.ร.อ. หรือ 100 ปอนด์สเตอร์ลิง

ผู้เดินทางผ่าน จะนำเงินตรากลับออกไปได้ไม่เกินจำนวนที่นำเข้า หรือมีมูลค่าไม่เกินกว่าที่ใดกำหนดไว้สำหรับผู้เดินทางไปต่างประเทศดังกล่าวแล้ว

การส่งเงินทางไปรษณีย์ ในปี พ.ศ. 2511 ได้มีการผ่อนคลายข้อบังคับการส่งเงินตราออกนอกประเทศ ทั้งนี้เพราะปรากฏว่ามีผู้นิยมสะสมเหรียญกษาปณ์และธนบัตรไทยกันมาก ความข้อบังคับเดิมผู้ส่งออกจะค่อนข้างพิถีพิถันต่าง ๆ มากมายทำให้ได้รับความยุ่งยากจากระเบียบปฏิบัติอยู่เสมอ จึงได้มีการแก้ไขกฎกระทรวงและคำสั่งที่เกี่ยวข้อง โดยให้ผู้ส่งเหรียญกษาปณ์หรือธนบัตรไทยนำออกนอกประเทศได้ไม่เกินครั้งละ 50 บาท

หลังจากที่ได้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2482 แต่การควบคุมทางด้านการนำเงินตราออกนอกราชอาณาจักรยังคงมีบังคับอยู่ ดังนั้นผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรจะต้องถูกตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลว่ามีจำนวนเงินตราเข้ามาเท่าไร เพื่อว่าเวลาที่กลับออกไป เจ้าหน้าที่จะได้ทราบว่ามีบุคคลผู้นำเงินตราออกนอกราชอาณาจักรเกินจำนวนที่ได้นำเข้าหรือไม่

ส่วนวิธีคำนวณเงินงานและการลงโทษคงถือหลักปฏิบัติเช่นเกี่ยวกับการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร (ก่อนที่จะมีการยกเลิก) ดังกล่าวข้างต้น

ส่วนการควบคุมทางด้านการแลกเปลี่ยนเงิน ในระยะหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ยังคงอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พ.ศ. 2485 เป็นแม่บท โดยให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในการออกกฎกระทรวงหรือประกาศข้อกำหนดโดยอาศัยอำนาจ

ตามพระราชบัญญัติแก้ไขความเหมาะสมแก่สถานการณ์

ในระยะแรก มีการควบคุมทางด้านการส่งออก กำหนดความสูงส่งออกจะคงจัดให้โดยอ้างอิงเงินตราต่างประเทศเป็นเงินปอนด์สเตอร์ลิง หรือเงินดอลลาร์ ส.ร.อ. หรือเงินสกุลอื่นที่เจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินกำหนด และต้องขายให้แก่นาคารแห่งประเทศไทย แห้งเดียว ในอัตราทางราชการ

ทางด้านการนำสินค้าเข้า กำหนดให้ผู้นำสินค้าเข้าต้องจ่ายค่าสินค้านั้นเป็นเงินตราต่างประเทศ โดยผู้นำเข้าจะต้องขอซื้อเงินตราต่างประเทศจากทางการในอัตราทางราชการด้วยวิธีการ เช่นนี้มูลค่าประสงค์จะรวบรวมเงินตราต่างประเทศเข้าไว้ในแหล่งกลาง คือ ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยแต่เพียงแห่งเดียว แต่การควบคุมในระยะนี้มีจุดอ่อน เนื่องจากชาวในตลาดต่างประเทศทั่วโลกเกือบมีราคาสูงกว่าราคาส่งออกที่รัฐบาลกำหนดไว้จึงมีการลักลอบนำข้าวออกเป็นจำนวนมาก และเนื่องจากผู้ส่งออกของมอบขายเงินตราต่างประเทศในอัตราราชการทำให้รายได้จากการส่งออกเป็นเงินบาทอยู่ในระดับต่ำ เมื่อเทียบกับระดับราคาทั่วไปภายในทำให้ผู้ส่งออกไม่พอใจ ประกอบกับระเบียบในการควบคุมขณะนั้นอนุญาตให้นำสินค้าเข้าได้ไม่วาประเทและชาติใด และไม่เคยมีค่าใหญ่ที่มีเงินส่วนตัวอยู่ในต่างประเทศส่งมอบเงินบาทได้ในแหล่งกลาง จึงเป็นช่องทางให้มีการค้าเงินตราต่างประเทศกันในตลาดมืด ทำการซื้อขายเงินดอลลาร์ ส.ร.อ. และปอนด์สเตอร์ลิง กันในอัตราสูงกว่าอัตราทางราชการ

ควยเหตุนี้ หลังจากได้ใช้ระบบการควบคุมอย่างสิ้นเชิงดังกล่าวเพียง 8 เดือน ก็ได้มีการแก้ไขเล้าโครงการและวิธีการควบคุมเสียใหม่โดยกำหนดให้ผู้ส่งออก ยาง ไม้สัก และไม้สักทองส่งมอบขายเงินตราต่างประเทศค่าของที่ส่งออกให้แก่นาคารแห่งประเทศไทยในอัตราทางราชการ และในส่วนรายต่าง ๆ กัน คือ ข้าวร้อยละ 100 ส่วนยาง ไม้สัก และไม้สักทองขายมอบร้อยละ 100 แต่ผู้ส่งออกมีสิทธิขอซื้อคืนเพื่อใช้เป็นค่าสินค้านำเข้าร้อยละ 50 ส่วนเงินตราต่างประเทศที่นำมาเป็นค่าสินค้านำออกอย่างอื่น หรือที่นำมาโดยประการอื่นใด นำเข้าไปขายในท้องตลาดและในอัตราแลกเปลี่ยนของตลาดเสรี การควบคุมตามระบบใหม่นี้จึงต่างจากระบบเดิม ดังนี้ คือ ตลาดเงินตราต่างประเทศได้ถูกแบ่งออกเป็น 2 ภาค คือ ตลาดทางการกับตลาดเสรี สำหรับตลาดเสรีนี้ได้แก่ตลาดที่มีอยู่แล้วนั่นเอง แต่การเปลี่ยนแปลงระบบใหม่มีผลเท่าเทียมเป็นการรับรองว่าเป็นตลาดอันชอบด้วยกฎหมาย

ได้มีการใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนหลายอัตรา (Multiple Exchange Rate)

อัตราที่เป็นหลักมี 2 อัตรา คือ อัตราทางราชการ และอัตราตลาดเสรี อัตราทางราชการนั้นได้กำหนดขึ้นตามกฎหมาย ใดแก 40 บาท ต่อ 1 ปอนด์สเตอร์ลิง และ 100 บาท ต่อ 10.075 ดอลลาร์ ส.ร.อ. ส่วนอัตราเสรีเป็นอัตราที่กำหนดขึ้นตามภาวะแห่งอุปสงค์และอุปทานของเงินตราต่างประเทศในขณะใดขณะหนึ่งในตลาดเสรี นอกจากนี้ยังมีอัตราสมระหว่างสองอัตรานี้ ซึ่งเกิดจากข้อบังคับใหญ่สองอย่าง ก็คือ และไม่ลึก ต้องขายเงินตราต่างประเทศนั้นแก่ธนาคารแห่งประเทศไทยในอัตราทางราชการส่วนใหญ่ และส่วนที่เหลือนำไปขายในตลาดเสรีได้ และเมื่ออัตราทางราชการกับอัตราเสรีแตกต่างกันอยู่ อัตราที่แท้จริง (Effective Rate) จึงขึ้นอยู่กับส่วนรอยที่กำหนดให้ต้องส่งมอบขายในอัตราทางราชการ กับระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินในตลาดเสรีซึ่งเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

นอกจากนี้ยังมีการนำเอาวิธีการพิเศษสำหรับการค้ากับประเทศญี่ปุ่นซึ่งมีลักษณะเป็นสัญญาสองฝ่าย (Bilateral Trade and Payments Agreement) มาใช้อีกด้วย โดยจะแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างกันตามรายการสินค้าที่กำหนดไว้ด้วยวิธีหักลบมูลค่าของสินค้าซึ่งคิดเป็นดอลลาร์ ส.ร.อ. และกำหนดวงเงินขั้นต่ำที่ฝ่ายเจ้าหน้าจจะเรียกวงให้ชำระได้เมื่อส่วนเหลือมีจำนวนถึง 5 ล้านดอลลาร์ ส.ร.อ. การใช้สัญญาการค้าและการชำระเงินแบบสองฝ่ายนี้เป็นวิธีที่ประเทศต่าง ๆ ปฏิบัติกันแพร่หลายในระยะหลังสงคราม ซึ่งเป็นระยะที่ขาดแคลนเงินตราต่างประเทศ และใช้วิธีการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินกันทั่ว ๆ ไป เพราะทำให้ประหยัดเงินตราต่างประเทศได้ส่วนหนึ่ง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้จึงทำให้ประเทศไทยมีเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงได้มีการผ่อนคลายการควบคุม โดยยกเลิกข้อบังคับให้ขายเงินตราต่างประเทศตาขาว ก็บูก และยาง แกธนาคารแห่งประเทศไทย แต่ต้องนำมาขายให้แก่ธนาคารที่รับอนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาต ซึ่งจะรับซื้อในอัตราแลกเปลี่ยนเงินของตลาดเสรี และวิธีปฏิบัติในทางการค้ากับญี่ปุ่นซึ่งใช้วิธีหักลบเงินในบัญชีดังกล่าว เปลี่ยนมาใช้วิธีปฏิบัติตามปกติของการค้าและชำระเงินระหว่างประเทศตามปกติแทน

การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ทำให้การแลกเปลี่ยนเงินขึ้นอยู่กับกฎของอุปสงค์และอุปทานในท้องตลาด โดยมีกองทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยน (Exchange Equalisation Fund) ทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการป้องกันการเคลื่อนไหวอย่างผิดปกติของอัตราแลกเปลี่ยนซึ่งใหม่ผลในปัจจุบันมีปรากฏว่า อัตราแลกเปลี่ยนมีการเคลื่อนไหวเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

การเปลี่ยนแปลงระบบการแลกเปลี่ยนเงินเช่นนี้แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลได้เริ่มตระหนักว่า

ตลาดสินค้าชาวต่างชาติของไทยกำลัง เปลี่ยนจากตลาดของผู้ขายไปสู่ตลาดของผู้ซื้อ รัฐบาลต้องการสร้างตลาดการค้าและการเงินของประเทศใหม่เสถียรภาพทุกซงจะส่งผลให้การขึ้นนโยบายเสรีเป็นผลดีแก่เศรษฐกิจยิ่งขึ้น ซึ่งหากจะพิจารณาการส่งออกอันเป็นแหล่งที่มาของรายได้ของชาติที่สำคัญแล้ว ตามหลักการผู้ส่งของออกไปขายต่างประเทศ หรือผู้ใดมาซึ่งเงินตราต่างประเทศควยประการใดก็ตาม ก็จะต้องนำเงินตราต่างประเทศเขามาขายให้แก่ตัวแทนรับอนุญาต (ธนาคารพาณิชย์) หรือบุคคลรับอนุญาต และผู้ที่ชำระค่าสินค้าที่ส่งจากต่างประเทศ หรือค่าบริการรวมทั้งเงินบริจาด หรือเป็นการจ่ายตามข้อผูกพัน จะคงขออนุญาตซื้อเงินตราต่างประเทศเสียก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะซื้อเงินตราต่างประเทศจากตัวแทนรับอนุญาต หรือบุคคลรับอนุญาตได้

นับตั้งแต่ได้มีการประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พ.ศ. 2485 เป็นต้นมา กระทรวงการคลังได้ออกกฎกระทรวงบังคับใช้หนังสือ 12 ฉบับ โดยมีธนาคารแห่งประเทศไทยทำหน้าที่ควบคุมดูแลการแลกเปลี่ยนเงินให้เป็นไปตามระเบียบที่ใดวางไว้ แต่เนื่องจากการปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่วางไว้มีวิธีการต่าง ๆ มากมาย เป็นที่ยุ้งยากแก่ผู้ปฏิบัติมาก ประกอบกับไม่จ้จุมเห็นสถานการณ์การเงินของประเทศที่คล้คลายลงมากแล้ว การควบคุมจึงได้มีการผ่อนคลายลง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจึงได้ออกกฎกระทรวงการคลัง ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2497) ยกเลิกกฎกระทรวงฉบับที่ออกใช้บังคับมาแล้วทั้งหมดเนื่องจากการรวมระเบียบการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินไว้ในฉบับเดียวทำให้สะดวกกว่า และกฎกระทรวงการคลังฉบับใหม่นี้ยังคงใช้ต่อมาจนถึงปัจจุบัน

ปัจจุบัน แม้ประเทศไทยจะยังคงมีการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินอยู่ แต่การควบคุมก็ไม่สู้จะเข้มงวดกวดขันนัก เว้นแต่การควบคุมการส่งเงินทุนออกนอกประเทศเท่านั้น สำหรับวิธีการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินก็ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนยิ่งขึ้น

ขอเสนอแนะ

การควบคุมเงินตราต่างประเทศของไทยในปัจจุบัน นับว่าเป็นการควบคุมที่ไม่เข้มงวดกวดขันนัก สำหรับทางด้านการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรนั้น ในปัจจุบันนี้ได้มีการยกเลิกการควบคุม กล่าวคือ ได้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร พุทธศักราช 2482 จึงทำให้ผู้ใดเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรสามารถนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาโดยไมจำกัดจำนวน การยกเลิกการควบคุมทางด้านการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร เช่นนี้เป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เดินทาง เช่น นักทัศนาจร นักท่องเที่ยวที่จะนำเงินตราเข้ามาใช้จ่ายได้อย่างเต็มที่ตามฐานะของแต่ละบุคคล อย่างไรก็ตามแม้ว่าในบางครั้งจะทำให้เกิดมีการค้าเงินตราต่างประเทศในราคาที่แตกต่างกันบ้าง แต่ทางธนาคารแห่งประเทศไทยมีเจ้าหน้าที่คอยควบคุมผู้ทำการค้าเงินตราต่างประเทศเหล่านี้อยู่แล้ว นอกจากนี้ยังกำหนดว่าบุคคลผู้รับอนุญาตจะต้องมีใบอนุญาตไว้ ณ สำนักงานของตนในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย และจะต้องมีป้ายขนาดกว้าง 6 นิ้ว ยาว 18 นิ้ว พื้นสีน้ำเงิน ตัวอักษรสีขาว โดยมีความว่า

MONEY CHANGER

Authorized under the Exchange control Act, B.E. 2485

และยังจะต้องจัดให้มีสมุดบัญชีบันทึกรายการเกี่ยวกับการซื้อ หรือขายธนบัตรต่างประเทศ ธนาคารบัตรต่างประเทศ เหรียญกษาปณ์ต่างประเทศ หรือเช็คสำหรับเดินทางที่พึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศทุกชนิด และทุกสกุลเงิน ให้เป็นที่เรียบร้อย และจะต้องออกไปรับซื้อเงินตราต่างประเทศให้แก่ผู้ขาย หรือไม่ขายเงินตราต่างประเทศ ให้แก่ผู้ซื้อ แล้วแต่กรณี โดยจัดให้มีสำเนาเก็บไว้ที่สำนักงาน 1 ฉบับ สำหรับบุคคลหรือร้านค้าบางแห่งที่ทำการซื้อขายแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ โดยมีใบบันทึกจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนกฎกระทรวงฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2497) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช 2485 ซึ่งเป็นความผิดตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช 2485 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

ส่วนการใช้เงินของทหารต่างชาตินั้น ได้มีการตกลงกันระหว่างรัฐบาล โดยกำหนด

ให้ฐานสัทธิคารัมมิทริที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย จะต้องมีหน่วยรับแลกเปลี่ยนเงินซึ่งเรียกว่า Military Finance Facility ทำหน้าที่รับแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศให้โดยผ่านทางธนาคารอเมริกา และธนาคาร เซสแมนฮัทตัน ทำให้อาคารแห่งประเทศไทยสามารถที่จะควบคุมและทราบปริมาณเงินตราต่างประเทศได้ ดังนั้นทางด้านการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรจึงไม่มีปัญหา

สำหรับทางด้านการนำเงินตราต่างประเทศออกนอกราชอาณาจักร ยังคงมีระเบียนการควบคุมซึ่งที่กล่าวมาแล้ว เพราะหากปล่อยให้มีการนำเงินตราออกนอกราชอาณาจักรได้โดยที่ไม่ลาจากก็ได้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้มาแล้ว จะทำให้เงินทุนอันเป็นของหายากสำหรับประเทศไทยไหลออก จนในที่สุดอาจก่อให้เกิดภาวะการขาดแคลนเงินตราต่างประเทศได้ เป้าหมายประการสำคัญของการควบคุมเงินตราต่างประเทศก็คือการป้องกันการส่งเงินทุนที่ออกนอกประเทศ (capital flight) ดังนั้นทางด้านการนำเงินตราต่างประเทศออกนอกราชอาณาจักรจึงได้มีการควบคุมอย่างเข้มงวด ทั้งทางด้านการส่งออกตามปกติ และลักลอบการนำออก เพราะการลักลอบนำเงินตราต่างประเทศและเงินบาทออก ตามสถิติการจับกุมของกรมศุลกากรในปี พ.ศ. 2511 กักเป็นมูลค่าประมาณ 822,443.81 บาท และในปี พ.ศ. 2512 กักเป็นมูลค่าประมาณ 1,027,707.01 บาท (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก) จากสถิตินี้จะเห็นได้ว่าเป็นจำนวนเงินมีไชนอย ส่วนผู้ที่นำออกไปจริง ๆ โดยไม่ถูกจับก็อาจจะมีส่วนซึ่งไม่สามารถทราบปริมาณที่แน่นอนได้ อันเป็นเรื่องที่ทางกรมศุลกากรจะต้องสนับสนุนให้มีการฝึกกำลังเพื่อป้องกันการลักลอบนำเงินตราต่างประเทศและเงินบาทออกทางค่าน้ำใต้เข็มแข็ง แต่เนื่องจากในขณะนี้ปรากฏว่าจำนวนเจ้าหน้าที่ในกองตรวจสินค้าทางอากาศยาน กรมศุลกากร ยังมีจำนวนไม่พอเพียงเมื่อเทียบกับจำนวนผู้โดยสารแล้วว่ามีว่าเป็นเรื่องยากที่จะตรวจสอบโดยทางครบถ้วน เจ้าหน้าที่โดยปฏิบัติงานโดยแบ่งเป็นผลัด ในแต่ละผลัดนั้นจะมีเจ้าหน้าที่ประมาณ 15 คน โดยเริ่มทำงานเวลา 8.30 น. จนถึง 8.30 น. ของวันรุ่งขึ้น ผลัดต่อไปจึงจะเข้าปฏิบัติงานแทน และในจำนวนเจ้าหน้าที่ 15 คน ของแต่ละผลัดนั้นจะต้องแบ่งแยกกันตรวจสอบผู้โดยสารซึ่งแบ่งเป็น ผู้โดยสารขงเขา ผู้โดยสารขาออก และยังคงแบ่งเจ้าหน้าที่สำหรับการตรวจกระเป๋าถือ (hand bag) ของผู้โดยสารก่อนที่จะขึ้นเครื่องบินออกนอกราชอาณาจักรอีกด้วย จึงทำให้เจ้าหน้าที่แต่ละแผนกมีจำนวนน้อย

เนื่องจากในปัจจุบันนี้ผู้เดินทางไปต่างประเทศเป็นจำนวนมาก และนับวันที่จะเพิ่มปริมาณมากขึ้น ตามโครงการระยะต่อไปจะมีเครื่องบินไอพ่น 747 ซูเปอร์เจ็ต ซึ่งเป็นเครื่อง-

บินขนาดใหญ่ สามารถบรรทุกผู้โดยสารได้ถึง 400 - 500 คน ในขณะที่ปรากฏว่าสายการบินต่าง ๆ 28 แห่ง ใ้เครื่องบินชนิดนี้เป็นจำนวนมากกว่า 150 เครื่อง ประเทศไทยก็โครงการที่จะใช้เครื่องบินชนิดนี้รับส่งผู้โดยสารด้วย ผู้เขียนเห็นว่า ทางกรมศุลกากรควรจะได้เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ในกองตรวจสินค้าทางอากาศยาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำแหน่งนายตรวจศุลกากร ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงทางด้านนี้ เท่าที่ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบัน ปรากฏว่า เนื่องจากจำนวนเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ จึงได้ใช้ศุลกากรที่ช่วยปฏิบัติหน้าที่รวมด้วย ซึ่งศุลกากรที่เหล่านี้ยังมีความรู้ความสามารถไม่เพียงพอ ประกอบกับงานทางด้านนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยเขาวนปัญญาและไหวพริบประกอบด้วยเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะในการตรวจปล่อยผู้โดยสาร เป็นจำนวนครั้งละมาก ๆ นั้น จะต้องกระทำอย่างรวดเร็ว หากเจ้าหน้าที่ทำการตรวจคนผู้โดยสาร แต่ละคนอย่างละเอียดถี่ถ้วน จะทำให้ยาก และเกิดความล่าช้า ไม่เป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้โดยสารเท่าที่ควร วิธีที่จะทำได้คือ ใช้ความสังเกต โดยสังเกตจากกิริยาท่าทางของผู้โดยสารว่ามีพิรุธหรือส่อไปในทางทุจริตหรือไม่ หากเจ้าหน้าที่สงสัยจึงจะขอทำการตรวจคนผู้โดยสารโดยละเอียด ผู้เขียนเห็นว่านอกจากจะได้มีการเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติงานได้อย่างทั่วถึงแล้ว ควรจะได้มีมาตรการที่เช็ดทดสอบความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่เหล่านี้เป็นพิเศษก่อนที่จะบรรจุเข้ารับหน้าที่ด้วย เป็นอันว่า ควรจะได้มีการทดสอบเขาวนความรู้ และไหวพริบ ตลอดจนการตัดสินใจในเหตุการณ์เฉพาะหน้าได้ทัน่วงทันหรือไม่ นอกจากนี้เจ้าหน้าที่เหล่านี้ควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษก็พอสามารถใช้การได้ เนื่องจากในการปฏิบัติหน้าที่นั้นจำเป็นต้องจะตองติดต่อกับชาวต่างประเทศอยู่เสมอ ทั้งนี้เพื่อที่จะได้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีความรู้ความสามารถมาปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการช่วยป้องกันและปราบปรามผู้ทุจริตดังกล่าว

กึ่ง ในขณะนี้ปรากฏว่า ราคาเงินบาทไทยในตลาดของงกมีการซื้อขายกันในราคาสูง อาจเป็นช่องทางหนึ่งที่จะใจใหม่ผู้ถือเงินนอกนอกราชอาณาจักร ซึ่งมีผลในการ เกิดอณายเงินทุนนอกนอกรประเทศอื่นเป็นผลเสียต่อเศรษฐกิจของประเทศแล้ว ยังอาจจะส่งผลกระทบต่อทางด้านความปลัดภัยของประเทศอีกด้วย โดยที่ปัจจุบันนี้ธำรง โทษผู้กระทำผิดที่ทางกรมศุลกากรได้ดำเนินการจับกุมยังมีสถานเบาอยู่มาก คือ

1. เปรียบเทียบปรับตามกฎหมายศุลกากร มาตรา 102 โดยปรับไม่ต่ำกว่าราคาของกลาง
2. ปล่อยศาล ซึ่งอาจมีโทษจำคุกด้วยก็ได้ โดยทั่วไปแล้วหากเป็นความผิดครั้งแรก จะถือ

ปฏิบัติตามขอ 1 คือ เปรียบเทียบปรับในค่าความเสียหายของกลางนั้น ผู้เขียนเห็นว่ายังมีอะไรไม่หนักพอที่จะให้มีการเช็ดถูขูดไถ ดังนั้นควรพิสูจน์ให้ได้ว่าเจตนาว่ามีทุจริตอยู่ด้วยหรือไม่อีกสักครั้งด้วย เพราะหากพิสูจน์ได้ว่ามีเจตนาทุจริตจริงก็ไม่ควรเปรียบเทียบปรับดังกล่าวมาแล้ว เพราะในปัจจุบันการลงโทษผู้ก่อการนำเงินตราออกนอกราชอาณาจักร ตามพระราชบัญญัติศุลกากรปี พ.ศ.-2469 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ภาคผนวก) นั้น มุ่งไปในทางเปรียบเทียบปรับมากกว่าส่งฟ้องศาล ผู้เขียนเห็นว่า แม้ในทางพิสูจน์คดีสำหรับกรณีส่งศาลจะทำได้ยาก แต่ก็ควรที่จะยกกรณีให้มีการฟ้องศาลให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อความหลายจำแก่ผู้ที่คิดจะกระทำผิดต่อไป

อีกประการหนึ่ง คือ การจ่ายเงินลิแวนและรางวัล ตามระเบียบที่อธิบดีกรมศุลกากรได้กำหนดไว้ (ภาคผนวก) นี้ว่าเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อเป็นกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานทางด้านการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ตามที่ในปัจจุบันธนาคารแห่งประเทศไทยได้มอบให้ธนาคารผู้รับอนุญาต (ธนาคารพาณิชย์) หรือตัวแทนผู้รับอนุญาตรับหน้าที่จากธนาคารแห่งประเทศไทยไปดำเนินการแทน โดยธนาคารแห่งประเทศไทยคอยดูแลอำนวยความสะดวก เพื่อแบ่งเบาภาระของธนาคารแห่งประเทศไทยได้ลดน้อยลงไป และอำนวยความสะดวกให้แก่พ่อค้าในการส่งสินค้าเข้าและส่งออกสินค้าออกยิ่งขึ้น เพราะธนาคารหรือบริษัทผู้รับอนุญาตเหล่านี้ส่วนใหญ่จะมีสาขาหรือตัวแทนในต่างประเทศ ดำเนินงานอยู่ด้วยกัน ตามประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย ลงวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ.2502 ข้อ 2 ซึ่งกำหนดไว้ว่า บุคคลใดประสงค์จะส่งของออกไปก่อนที่จะได้รับเงินตราต่างประเทศนั้นเป็นค่าของนั้น จะต้องมีรองและแสดงให้เจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินพอใจว่า จะจัดให้ไถมาซึ่งเงินตราต่างประเทศเป็นค่าของที่ส่งออกไปในกำหนด 3 เดือน นับแต่วันส่งออก และจะขายเงินตราต่างประเทศที่ไถมานั้นให้แก่ธนาคารที่ได้รับอนุญาต หรือบริษัทที่ได้รับอนุญาตภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ไถเงินตราต่างประเทศนั้นมา โดยธนาคารแห่งประเทศไทยจะเป็นผู้คอยดูแลว่าเงินตราต่างประเทศที่ไถมานั้น ไถขายให้แก่ตัวแทนผู้รับอนุญาตภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้หรือไม่นี้ ผู้เขียนเห็นว่า ระยะเวลา 3 เดือนที่กำหนดไว้นั้นยังไม่เพียงพอสำหรับสถานการณ์การค้าระหว่างประเทศโดยทั่วไปในขณะนี้ เพราะปรากฏว่าคืนหลายประเทศส่งเสริมการส่งออกด้วยการขยายเวลากำหนดส่งมอบเงินตราเป็นเวลาดัง 6 เดือน หรือกว่านั้น

โดยเฉลี่ยอย่างยิ่งประเทศญี่ปุ่นนั้นรัฐบาลได้ช่วยด้วยการบรรเทาเครดิตในเอง แต่สำหรับประเทศไทย เนื่องจากการกำหนดเวลาการส่งมอบเงินตราต่างประเทศดังกล่าวนี้เป็ระยะสั้นเพียง 3 เดือน ทำให้เสียเปรียบแก่พอลาทางประเทศใด ขณะนี้ปรากฏว่าแม้อินคาออกของไทยจะมีราคาและคุณภาพดีเทียบเท่ากับสินค้าจากต่างประเทศ แต่ตลาดโลกก็ยังนิยมที่จะซื้อสินค้าจากเพื่อนมากกว่าที่จะซื้อจากประเทศไทย เพราะประเทศอื่น ๆ ได้ผ่อนขยายระยะเวลาการชำระเงินคาสินค้าเพื่อเป็นการจูงใจผู้ซื้อ ฉะนั้น ทางธนาคารแห่งประเทศไทยควรที่จะได้พิจารณาขยายระยะเวลาการส่งมอบเงินตราต่างประเทศออกไปทางตามสมควร เช่น อาจจะเป็น 6 เดือน หรือกว่านั้น การผ่อนผันเช่นนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยเองก็ไม่ได้รับความเสียหายแต่ประการใด และจะเป็นการจูงใจพอลาทางประเทศไทยซื้อสินค้าไทยมากขึ้น อันจะเป็นทางหนึ่งที่ทำให้สามารถเพิ่มปริมาณการส่งสินค้าออกของประเทศไทย